

— Blijkens de *preussische Staats-Contant* van den 10den is de keizer van Pruissen, tegelijk met den minister van buitenlandse zaken *Ancillon*, en voorts de vorstin *Liegnitz* en de generaal der infanterie hertog *Karel van Meckelenburg-Strelitz* uit Schwerdt den 10den te Berlijn teruggekomen. Wanneer Zijne Majesteit zich naar *Munchengrätz*, in Boheme, zou begeven, zou erinde aldair de roeger vermelde samenkomst met den keizer van Oostenrijk te houden, wordt in genoemde Staats-Contant, toegevoegd. Men weet uit vorige berichten, dat de keizer van Oostenrijk, van Oelen, van Schwerdt, over Frankfurt aan den Oeder en Berlijn naar *Munchengrätz* op reis moest gaan. Het aldair gelegene *Smertel*, waaraan de drie Vorsten afzonder zullen ontmoeten, is nog niet bekend.

aan den graaf *Waldstein*. Een bataillon Oostenrijksche jagers is, volgens een bericht uit Boheme in een Leipziger blad, uit Olinchen afgezonden, om aldaar dienst te doen, zullende geene andere krijgsmagt in den omtrek van het kasteel te zien zijn. Men gelooft algemeen, dat de bijeenkomst der Monarchen slechts twee of drie dagen duren zal. Het stond daaraan, dat keizer *Franz*, langs den kortsten weg over Jochstadt, Braun en door Moravie, naar Weenen terugkeeren, en niet eens, maar vroeger zijn opmerk was, de vesting Olmütz in oogenschouw nemen. Keizer *Nicolaas*, die zijn bloedverwanten te Schwedt reeds gezien heeft, zal, zoo spoedig mogelijk, van Munchengrätz naar Petersburg terugkeeren. Het schijnt ontwijfelbaar, dat, te gelijk met de drie Monarchen, hunne ministers van buitenlandsche zaken, vorst *Mettelnich*, graaf *Nesselrode* en de heer *Andillon*, zich te Munchengrätz zullen bevinden, en dus misschien het gewichtige staatsstuk mede zullen onderteekenen, hetwelk aldaar zal worden opgesteld, en de Weener congres-akte niet zoo zeer wijzigen, als wel een aanhangsel daarvan vormen zal. Van hoog belang zal dit staatsstuk ongetwijfeld zijn, daar keizer *Nicolaas*, niettegenstaande het reeds ver gevorderde jaargetijde, een moeilijke reis heeft ondernomen, om daartoe mondeling te handelen, en de beide andere mogendheden getoond hebben, het overwigt van den magtigen Russischen keizer niet te vreezen."

In hoeverre dit bericht, wegens een te Munchengrätz vast te stellen staatsstuk, geloof verdient, zal nader moeten blijken. In een bericht van dezelfde zijde afkomstig wordt verzekerd, dat een der aanzienlijkste staatslieden, twee dagen voor het vertrek des konings van Pruisen uit Teplitz, deze gezegden zoude hebben laten hooren: Het bestaande zal overal naar regt, plicht en het bezit beschermd en derhalve niets van hetgeen bestaat aangerand worden; doch het zaad, 'twelk en vele oorden van Duitschland, Zwitserland, Italie, enz. gedurig wil opschieten, zal men nergens tot rijpheid laten komen.

Onder de menigvuldige gissingen, omtrent het behandelde en de nog te behandelen zaken, in de bijeenkomsten der Noordische Souvereinen, lezen wij, in eene particuliere correspondentie uit Berlijn, dat de vermoedelijke uitkomst dier zamenkomsten ook zal zijn, een laatste poging, tot het vestigen van den algemeene vrede. Rusland, Pruisen en Oostenrijk zonden zich daartoe tot Engeland en Frankrijk wenden, met voorstellen tot het bepalen van een nieuw staten-stelsel in Europa, het vermeederen der kleine en het verminderen der grootere staten, door onderlinge concessies. De Keizer van Rusland, en ook Pruisen en Oostenrijk zonden zich daarbij bereidwillig toonen, om, ten voordeele van Polen, onderling opofferingen te doen. Zoo Frankrijk en Engeland aan deze voorstellen gehoor wilden leenen, dan zoude er een algemeen congres der Souvereinen van Europa, te Frankfort, worden bijeen geroepen, hetwelk met primo april 1834 zoude moeten zijn afgehoopen. In dien zelfden brief wordt echter de vrees uitgedrukt, dat indien deze vermoedens bewaarheid werden, men als dan minder voor de toestemming van Frankrijk, dan voor dien van het Engelsche kabinet vreesde, omdat er juist van die mogendheid concessies van zijne Duitse Staten gevergd werden. Van Nederland vinden wij in dien brief geen ander gewag gemaakt, dan het belang hetwelk de Duitse Souvereinen in deszelfs behoud schenen te stellen, erkennende men dat, dat land, door eene alle beschrijving te boven gaande ontwikkeling van physische en morele krachten, onder de volken nog eenige waarde heeft doen blijven hechten aan de beginselen van regt, nationaliteit, ware vaderlandsliefde en trouw; — beginselen die wellicht, zonder de manhaftige houding der Hollandse natie, tegen over de dreigende regeringloosheid, in de gevolgen van de laatste fransche omwenteling zouden zijn verloren gegaan.

De briefschrijver, een voornamelijk handelaar, voegt hier nog bij, dat alhoewel de grootste geheimhouding, over het reeds behandelde in de bijeenkomst van den Koning van Pruisen met den Keizer van Oostenrijk bestaat, de vroegere geruchten, nopens de voornemens van den Pruisischen Monarch, en het beleggen van een Europeesch congres aanleiding geven, om aan bovengestelde vermoedens eenigen grond van waarschijnlijkheid te geven. Wij deelen derhalve deze tijding mede zoo als wij ze ontvangen hebben; echter hier moetende bijvoegen, dat wij dezelve niet aan onze eigene correspondentie verschuldigd zijn.

Te Berlijn was men zeer benieuwd naar het besluit des Konings omtrent Narehat; men dacht echter algemeen, dat Z. M. zich zoude houden aan het verdrag hetwelk dat kanton onder Hoogstedes zelfde opstemming, met de overige Zwitsersche kantons, in dato 19 mei 1815 gesloten had.

BRUXELLES, den 15den September.

Bij een onlangs genomen Koninklijk besluit is door Z. M. verklaard, dat de leden van de twee laatste bans der schutterijen,

die zich in 1830, of later, bij den eerste oproeping hebben aangesloten, en, ten gevolge daarvan, ingelijfd zijn geworden bij de mobiele schutterijen, alleen dan gehouden zullen worden daar door afstand te nemen, gedaan van de voormelden, van 7 de laatste schutterijen, bij de algemeene wet van 11 april 1827 (Staatsblad no. 17) voorgesteld, wanneer zij namelijk als plaatsvervangers mogten zijn opgetreden, of wel, tegenwoordig een handgeleide premie, als vrijwilligers, hetzij naar het leger, ter zee of te lande, of naar een der onder Z. M. goedkeuring ongerigte vrijwillige korpsen, mochten zijn overgegaan.

Bij eene missive van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, van 21 Augustus jl. wordt, naar de gouverneurs der verschillende provincien te kennen gegeven, dat zich de vraag opgedaan heeft, of de plaatsvervangers bij de reserve-schutterij kunnen worden ontslagen, wanneer de geremplaceerden zeven begeren in dienst te treden, waarop van de zijde van het algemeen bestuur wordt geantwoord, dat het ontstaan der plaatsvervangers van leden der reserve-schutterij eigenlijk niet in aanmerking behoeft te komen, aangezien de reserve-schutterij als zoodanig, thans niet bijeen is, en de gevolgen der oproeping van den 2 en 3 ban buiten werking zijn gesteld: dat het vraagpunt, over het al of niet aanhouden der plaatsvervangers, zich derhalve bepaalt tot den plaatsvervanger en zijnen geremplaceerde, en schijnt af te hangen van de onderlinge overeenkomst, welke deze hebben aangegaan; terwijl het intusschen buiten twijfel ligt, dat de geremplaceerden als leden der dienstdoende schutterijen in persoon moeten optreden; wordende daarbij geene plaatsvervanging, als bij nommervervanging, toegelaten.

BELGIE.

BRUXEL, den 15den Augustus.

In de zitting van afgevaardigden op gisteren is het 6de hoofdstuk van het binnenlandsch budget, over de provinciale administratie-kosten afgehandeld, en heeft men het 7de, over de openbare wegen, begonnen. In de laatste dagen is het ter beraadslaging vereischt aantal leden maar ter naauwernood bijeen gebragt en begint men meer en meer traagheid in het opkomen te bespeuren.

De minister directeur van oorlog heeft aan de depts-kommandanten der onderscheiden wapenkorpsen infanterie eene circulaire gezonden, houdende, dat de toegetate verloven, die met October aanstaande eindigen, tot het laatste van December kunnen verlengd worden.

De *Moniteur* hield gisteren twee afzettingen, zonder vermelding daarbij van de oorzaak of beweegreden, welke evenwel bij het algemeen niet bekend schijnen, zijnde die van de heeren *Moons*, ontvanger-inspecteur te Antwerpen, en *Pierlant*, ontvanger der directe belastingen in dezelfde stad.

Uit Luxemburg schrijft men, dat de generaal-majoor, kommandant der vesting, den 6den aldaar was teruggekomen. De opperbevelhebber van de pruisische troepen in de rijn-provincien, generaal *Borstell* werd te Luxemburg gewacht om het garnizoen in oogenschouw te nemen. — Den 9den was de fransche generaal *Hann*, naar Frankfort gaande, Luxemburg gepasseerd.

Het Luxemburger dagblad vermaakt van eene geloofwaardige zijde te weten, dat tot de scheiding van het bisdom Namen was besloten geworden; de overgang zou onder het bestuur van eenen apostolischen vicaris geschieden, en waren de kandidaten aan den Heiligen Stoel reeds voorgedragen.

FRANKRIJK.

PARIS, den 13den September.

De Koning en Koningin, Prinses *Adelaide* de hertog van *Nemours*, de Prins van *Joinville*, de Prinsessen *Maria* en *Clementina*, de hertogen van *Amals* en *Montpensier* zijn gisteren namiddag allen op St. Cloud terug gekomen. De ministers van oorlog en marine zijn ingelijfs te Parijs terug gakeerd en hebben terstond het onmiddellijk bestuur hantover de departementen weder op zich genomen. In den avond is bij den maarschalk *Saint* vereeniging van ministers geweest, ten gevolge waarvan de heer de *Broglie* een lang onderhandeling met verscheiden van de staatsgezanten gehad heeft. Aangezien het verhandelde is niets uitgekant, maar men geloofde dat zulke handeling had op de Hollandsch-Belgische aangelegenheden.

Zoo men verzekert heeft het gouvernement, te gelijk met de zending naar Lisabon van de geleefsbrieven voor zijnen huiwegewonen gezant bij het gouvernement van den *Marsy* tevens over Spanje aan den maarschalk *Bourmont* en aan de fransche officieren onder zijne bevelen, onmiddellijk het bevel gezonden om de dienst te verlaten eener partij, die in vijandschap was met een aan Frankrijk verbonden mogendheid, met bedreiging niet vlechts van hen van de kaders van het fransch leger te schrappen, het-

geen sedert lang een besloten zaak, maar daarenboven hen gungelikt te vervolgen als tegen ware met Pruisische troepen meedende de wapenen voerende. In het verloop van de laatste strijd, bij voorbeeld het laatste punt, hadt moeten blijven. Zeker is het intusschen raads, dat die bedreigingen, zoo als gedaan zijn, niet veel indruk op Bourmont en de zijnen hebben gemaakt; daar de marschalekiers nog altijd aan het hoofd is der Miguelistische troepen die Lissabon bedreigen.

In het paschrift van een Lissabonschen brief van den 27sten wordt verzekerd, dat Villastor, in de omstreken van Torres Vedras een regeerend commandant met voorspel zou hebben aangevallen en verslagen.

De Constitutionnel verzekert op geloof van een brief van Yonne, dat er wederom ernstig gedacht zoude worden aan het bijeen brengen van een fransche observatie-leger op de grenzen van de Pyreneeën.

De Temps widerspreekt de door hem vroeger gegevene verzekering, van het voortdurend verblijf van den markies de Loulé en zijne echtgenooten in Frankrijk; dezelve was integendeel eergisteren in bene afgehuurde diligence naar Boulogne op reis gegaan, alwaar een stoomboot gereed lag om hen naar Lissabon over te brengen. De hertogin d'Almeida, de familie van den generaal Saldanha en andere aanzienlijke Portugezen zouden hen vergezellen.

Aan de prefecten zijn door het bestuur, naar men verneemt, op nieuw eenen statistieken arbeid, over de heerachende gevoelens der kiezers in hun district afgevraagd, en zouden reeds eenige rapporten deswegens op het ministerie van binnenlandsche zaken ontvangen zijn.

Volgens bijzondere berichten uit Ancona van den 11den dezer, liep het gerucht dat de Oostenrijksche troepen Rome bezetten zouden; ten einde, indien oortijds bewegingen in het Napelsche mogten voordvallen, dieter bij de hand te zijn, en zoo het vereischt wierd tusschen beide te komen. In deze berichten werd voorts de verzekering herhaald, van het vormen van een kamp door de pausselijke troepen in de omstreken van Pesaro, en dat geheel Romagna door Oostenrijkers zou bezet worden.

De fondsen waren heden (13 september) genoteerd: 5 pCt. kont. 102,10; op tijd 102,30; 3 pCt. kont. 75,95; op tijd 75,80; Nap. renten kont. 91,25; op tijd 91,55; Sp. perpet. kont. 68 1/4; op tijd 68 1/4; 3 pCt. kont. 40 1/4; op tijd 41; cortes 16 1/2.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 13den September.

Het dagblad van Neuchâtel houdt het verslag van de zitting van het wetgevend lichaam van den 6den, waarin moest beraadslaagd worden over het ontvangen besluit van den Zacher landdag, om het kanton gewapenderbaad te bezetten. Nadat de president der vergadering had voorgesteld dat men, of de bezetting zou moeten zien volbrengen, of op de vorige besluiten terugkomen, deed de graaf van Werdehlen verslag van de gesteldheid van zaken en besloot met het mededeelen van een praes-advies van den staatsraad, waarbij hoofdzakelijk voorgeslagen werd: 1°. het zenden van een deputatie naar Zurich, om na voorafgaande eedaflegging aan de zittingen van de bondsvergadering deel te nemen. 2°. te verklaren, dat de Neuchâteller staat nimmer met eenen anderen staat eenige verbindtenis strijdig of slechts maar vreemd aan de bondsvereeniging aangegaan heeft; en dat bovendien de, in het besluit van den landdag aangehaalde Sarcos-conferentie, ontbonden zijnde, Neuchâtel dien ten gevolge er geen deel meer van kon uitmaken; 3°. dat het wetgevend lichaam de noodzakelijkheid gevoelt en de verplichting erkent, ofschoon gevolg gevende aan den eisch der bondsvergadering, van niet te verstaan dat uit deze acte eenig gevolg kan getrokken worden; 4°. dat de onschendbaarheid van de constitutie, die door de bondsvereeniging aan hetzelve gewaarborgd is, noch aan de regten van Z. M. den Koning van Pruisen, als soverainen vorst van Neuchâtel en Valengin. De deputatie had in laat deze verklaring op de voegzaamste wijze ter kennis van den landdag te brengen; 4°. dat, den drang der omstandigheden in aanmerking genomen, het wetgevend lichaam, zich op het beleid der afgevaardigden verlaat, met betrekking het gedrag dat zij zullen hebben te volgen; zij zullen zich onveranderlijk moeten vasthouden aan het bondsverdrag van 1815, en instructies vragen, wanneer de omstandigheden hun zulks noodig deed oordeelen. 5°. dat de staatsraad zal worden uitgespoeld, aan het bondgenootschappelijk bestuur zoodra mogelijk aan te kondigen, dat de Neuchâteller deputatie gereed is tegen den 11den ter landdag te verschijnen. — Na het voorlezen van dit praes-advies, zeide graaf Werdehlen dat hij niet wist, of iemand van de wetgevende leden dit voorstel van den staatsraad aan waerachtige bewegingen of zwakheid gekind was toe te schrijven, dat dit in alle geval een dwaling zou zijn, daar die voorstellen met kennis van zaken, beraadheid en na rijp overleg waren nedergezet, en om hen te kunnen laten bevestigen, of dezelfde

met den naam van zwakheid of onverschilligheid moesten bestempeld worden, had de staatsraad hem gelast het wetgevend lichaam mededeeling te doen van de volgende protestatie, van den Pruisischen zaakgelastigde bij de Zwitsersche bondsvereeniging, tegen de bezetting van het kanton: Nadat de staatsraad van den 13den September 1853. had

De ondergeteekende, zaakgelastigde van Z. M. den Koning van Pruisen bij de Zwitsersche bondsvergadering, heeft met bieschietend leedwezen dan bevreemding door de dagbladen verspreiden, dat een meerderheid van op den landdag te Zurich vereenigde deputatie, in de zitting van den 5den dezer, ten gevolge van de laatste verklaring van het gouvernement van Neuchâtel, een besluit moet genomen hebben, trachtens waarvan het gebied van Neuchâtel, — welk in 1815 als soverein vorstendom, onafhankelijk was dom aan Z. M. den Koning van Pruisen toebehorende, en door alle de mogendheden erkend, en in het, op dat tijdstip, nieuw gesloten bondsverdrag getreden is, — in geval eenere verdere wijziging door krijgsmagt uit naam der bondsvergadering moet worden bezet, ten einde het gouvernement te noodzaken om afgevaardigden naar de voortgezte bondsvergadering af te zenden.

De ondergeteekende vermaant het van zijn pligt, op de meest ernstige wijze te protesteren tegen de uitvoering van het besluit, verwacht als ongehoord besluit; op de plechtige wijze zich voor te behouden de regten van den Koning zijn meester, als soverain vorst van Neuchâtel, en als medewaarborg van de door de groote mogendheden erkende onzijdigheid der Zwitsersche bondsvereeniging van 1815, en in het openbaar te verklaren, dat al de gevolgen van eenen zoo blijkbaaren aanslag op het recht der volken en de bestaande instellingen, op diegenen moeten neerkomen, die de hand aan dezelfde ten uitvoer bringing zullen leenen.

Niettemin de hoop voedende, dat de bondstaten, na het rijpelijk overwegen van de bestaande betrekkingen, tot de uitvoering van een dergelijk besluit, welker gevolgen voor de bondsvereeniging en de staten die haar zamenstellen moeilijk te berekenen zijn, niet zullen overgaan, zoo verzeekt de ondergeteekende aan Z. Exc. den heer J. J. Hess, president van het bondsbewind de tegenwoordige plechtige protestatie zonder verwijl ter kennis te brengen van de geheele bondsvereeniging, en neemt bij deze gelegenheid waar aan Z. Exc. te herhalen.

Eindelijk deelde de graaf van Werdehlen mede dat de staatsraad den vorigen avond een brief van het ministerie Zi. Mr. (den koning van Pruisen) van den 28sten had ontvangen het volgende houdende:

Ik heb de rapporten ontvangen, welke gij mij achterevoelgijk, den 5den, 8sten, 12den en 16den dezer gezonden hebt. Deze onderscheiden rapporten stellen, mijne heeren, in volkomen daglicht den vaderlandslieden, wettigen en voorzigtigen gang, welken gij gehouden hebt betrekkelijk de treurige gebeurtenissen, die tegenwoordig in Zwitserland voortvallen. Te Berlijn teruggekomen bejver ik mij 's konings hooge tevredenheid u deswegens te betuigen.

Berlijn, 28 Augustus 1853.

Ten slotte voegde hij daarbij, dat het wetgevend lichaam het gouvernement in al deszelfs gangen steeds had ondersteund, en de staatsraad zich verheugde, dat dezelve met het wetgevend lichaam die tevredenheid onderhouden mocht, die een getrouw onderdaan en burger te beurt kon vallen, de goedkeuring namelijk van zijnen vorst.

Na eene daarop gevolgde vrij lange beraadslaging van het wetgevend lichaam werd met eenparige stemmen, op een na, besloten, afgevaardigden af te zenden, en voorts de overige punten van het voorstel met eene groote meerderheid. De staatsraad, graaf van Werdehlen, en de heer Terrisse werden tot afgevaardigden gekozen.

In de zitting van den zuricher landdag van den 6den is de protestatie van wege den pruisischen zaakgelastigde ingekomen en den 7den daarop besloten, om de bezetting in allen geval te laten voortgang hebben, en de pruisische gezanten een, aan eene onafhankelijke natie passend antwoord te geven. Het inmiddels door Neuchâtel genomen besluit tot het zenden van afgevaardigden hoopte men, dat de dreigende schok eenere bezetting nog zou afwenden.

De kolonel Dufour, kommandant van het voor Neuchâtel bestemde bezetting-korps, zou den 8sten des avonds zijn hoofkwartier te Bielle, vijf uren van Neuchâtel gevestigd hebben.

Van de Boheemsche grenzen wordt van den 8sten geschreven, dat de Keizer van Oostenrijk nog tijdig genoot van de latere aankomst van Keizer Nikolaas berigt had gekregen, om zijne reis naar Manchengrätz daarnaar in te richten. Het Uhlanen-regiment hertog Koburg had in laat gekregen naar het gemeld kasteel tot waarneming van de dienst op te trekken. Graaf Nesselrode was van Dresden naar Manchengrätz gereisd en zou daar op den Keizer afwachten; welken men dacht dat den 9den, door zijn schoonvader, den Koning van Pruisen begeleid, aldaar zou aankomen. Onderscheiden keizerlijke russische equipagien, direct van Petersburg komende, gingen door Saksen en Bohemen op Manchengrätz, en soewel daaruit als uit vele andere plaatsen, scheen het te blijken, dat Keizer Nikolaas, na het houden der conferentie, langs den Korslen weg terstond naar Petersburg zou terugkeeren.

